

50 anys de La Galera

Durant nou anys (1995-2004) vaig tenir l'oportunitat, el privilegi i el goig de dirigir l'editorial La Galera. Fer-se càrrec del timó de La Galera és una responsabilitat que, especialment a l'inici, aclapara. Heretar un catàleg amb noms tan rellevants i transcendentals per a la literatura infantil i juvenil catalanes com Sebastià Sorribes, Josep Vallverdú, Joaquim Carbó i Emili Teixidor -el pòquer d'asos, vam anomenar-los quan va fer 30 anys de la seva participació al premi Folch i Torres en una mateixa convocatòria-, t'obliga a mantenir el llistó de la producció editorial molt alt. I, evidentment, no em refereixo a una qüestió quantitativa —tot i que en la meua època de timoner d'aquesta nau vam arribar a produir més de 200 novetats anuals en català i castellà— sinó a l'exigència qualitativa. Després de cinquanta anys de vida, La Galera continua sent un referent de les publicacions infantils i juvenils catalanes. Perquè, a més dels autors més significats associats a l'ADN de l'editorial, hi ha hagut un exèrcit nombrós d'autors, il·lustradors, traductors, dissenyadors... que han contribuït de forma decisiva a mantenir el compromís d'aquesta editorial amb tres grans eixos d'actuació: l'arrelament al país, la literatura de qualitat i la vocació de servei a la renovació pedagògica. I tot això fent empresa, és clar; és a dir, tenint també com a objectiu central l'obtenció de resultats econòmics positius. Cinquanta anys són una seqüència llarguíssima d'episodis de signe ben variat. Però més enllà de l'afany de renovació i revitalització que ens hem proposat els directors successius que hem governat La Galera —cadascú en el seu moment—, hi ha la personalitat, la robustesa i la coherència de tota una trajectòria editorial. Perquè al cap i a la fi, un segell editorial de prestigi és el prestigi dels seus llibres, d'aquells llibres que perduren per sobre de les modes i tendències d'un període. Llarga vida a La Galera, doncs. Feliç 50è aniversari.

Xavier Blanch

Estiu de 2013